

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720202028
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8720202028.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: J. K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., L. R. XX, zastúpeného: advokát JUDr. Rastislav Cestický, so sídlom 040 01 Košice, Palackého 1, proti žalovanej: 1) F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., L. R. XXXX/XX a žalovanej 2) F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., L. R. XXXX/XX, obe právne zastúpené: JUDr. Peter Behúň, advokát, IČO: 52 461 092, so sídlom 058 01 Poprad, Námestie sv. Egídia 44, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 19C/25/2020-124 zo dňa 28.02.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaným nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalované v 1. a 2. rade majú voči žalobcovi nárok na 100 % náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal žalobu voči žalovaným, domáhajúc sa ochrany osobnosti, tvrdiac, že žalované tým, že podali na neho ničím neodôvodnené trestné oznámenie v úmysle sa mu pomstiť, zasiahli do jeho práva na ochranu jeho osobnosti, najmä občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, jeho súkromia, mena, rovnako aj zdravia. Trestné oznámenie o údajných vyhrážkach zabitím a vzbudením údajnej a dôvodnej obavy o život a zdravie sa ukázali ako neopodstatnené v celom rozsahu. Spôsobili nedeľateľné následky na jeho súkromný život, meno, zdravie žalobcu a jeho rodiny. Žalobca je vysokoškolsky vzdelaný človek, ktorý ukončil štúdium s pedagogickým doktorátom s cieľom zamestnať sa ako učiteľ. Trestné stíhanie znemožnilo vykonávať túto činnosť v mieste trvalého bydliska a v širšom okolí. Malo za následok zhoršenie zdravotného stavu, zhoršenie duševného stavu, čo viedlo k tomu, že musel byť hospitalizovaný vo Y. nemocnici s poliklinikou v Z. na J. oddelení.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalované vo vyjadrení k žalobe popreli nárok žalobcu v celom rozsahu. Podanými trestnými oznámeniami išlo o výkon ich subjektívneho práva, čo je okolnosťou zásadne vylučujúcou neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv. Trestné oznámenie podali v dôsledku žalobcových opakovaných vyhrážok zabitím, ktorými vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie. Nie je preukázané aby tak urobili svojvoľne alebo v úmysle pomstiť sa, boli presvedčené o správnosti a v konaní nebolo zistené vybočenie zo zákonom stanovených medzí. Nemôžu preto niesť zodpovednosť za postup príslušných orgánov, ktorým došlo k samotnému vzneseniu obvinenia vedeniu trestného stíhania, či k vzatiu žalobcu do väzby.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaná v 1. rade podala dňa 01.03.2018 na Obvodnom oddelení Policajného zboru J. trestné oznámenie na žalobcu, v ktorom uviedla, že dňa 01.03.2018 v čase približne o 12:15 hod. šla pešo po schodoch zo svojho bytu v mieste trvalého bydliska na 4. poschodí smerom dole na prízemie. Keď bola na 2. poschodí a prechádzala popred byt rodiny P., tak z bytu mal vyjsť žalobca a okamžite a bezdôvodne na ňu mal začať kričať, vulgárne jej nadávať a vyhrážať sa jej zabitím s tým, že takéto útoky mali zo strany žalobcu trvať už viac ako tri mesiace a v poslednej dobe sa uvedené stupňuje, preto sa ho bojí, má strach, že jej niečo urobí, podľa nej je nepríčetný a nevie čo od neho môže očakávať. K uvedenému trestnému oznámeniu bol žalobca podľa § 196 ods. 2 zákona č. 301/2005 Zb. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov na Obvodnom oddelení Policajného zboru J. vypočutý, kde takéto konanie označené žalobkyňou v 1. rade jednoznačne poprel, uviedol, že sa jej nikdy nevyhrážal a keďže uviedol, že kvôli psovi majú dlhodobé problémy v bytovom dome, tak radšej nevyhľadáva jej prítomnosť, stretávajú sa len sporadicky v spoločných priestoroch bytového domu.

Následne bolo proti žalobcovi uznesením OR PZ v Poprade, odbor poriadkovej polície, OO PZ Poprad, ČVS: ORP - 260/PP-PP-2018, zo dňa 01.03.2018 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej aj len „TP“) začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 TP vznesené obvinenie za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „TZ“) na základe tohto skutkového stavu. Poverený príslušník OO PZ mal toho času za to, že na základe tvrdení žalovanej v 1. rade by táto mohla mať dôvodnú obavu o život a zdravie. Žalobca mal týmto konaním naplniť všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania.

Uznesením Okresnej prokuratúry Poprad sp.zn. 2Pv128/18/7706 zo dňa 13.07.2018, prokurátorka Okresnej prokuratúry Poprad podľa § 214 ods. 1 TP postúpila vec trestného stíhania vedeného voči žalobcovi pre prečin nebezpečného vyhrážania Okresnému úradu v Poprade, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Rozhodnutím Okresného úradu Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy, sp.zn. OU-PPOVVS-2019/002004-19 zo dňa 18.02.2019, správny orgán v konaní vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov toto konanie podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákona o priestupkoch zastavil z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Na základe podaného trestného oznámenia žalovanou v 2. rade bolo podľa § 199 ods. 1 TP začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 TP uznesením povereného príslušníka OO PZ Poprad sp.zn. ORP-1147/PP-PP2018 zo dňa 30.10.2018 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 TZ, kde sa mal žalobca voči žalovanej nebezpečne vyhrážať takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť obavu o život a zdravie.

Na základe uvedeného bol Okresnou prokuratúrou Poprad pod sp. zn. 1Pv532/18/7706 zo dňa 31.10.2018 spracovaný návrh na vzatie žalobcu do väzby. Uznesením Okresného súdu Poprad sp.zn. 5TP/76/2018 zo dňa 31.10.2018 súd rozhodol, že podľa § 72 ods. 1 písm. a), ods. 2 TP, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) TP berie žalobcu do väzby, kde táto začala plynúť dňom 29.10.2018 o 20:30 hod. a vykonávala sa v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody J. s tým, že s jej bezprostredným výkonom bude začaté v X. J. S. a S. v I. V.. Krajský súd v Prešove následne uznesením sp.zn. 3Tpo38/2018, zo dňa 27.11.2018 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vzatí do väzby. Toto trestné konanie sa začalo bezprostredne po tom ako došlo k postúpeniu trestnej veci Okresnou prokuratúrou Poprad na prejednanie priestupku, pričom obe tieto trestné konania spolu súvisia.

Do konania bola orgánmi činnými v trestnom konaní pribratá podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku uznesením OR PZ v Poprade OKP ČVS: ORP 805/1-VYS-PP-2018, zo dňa 30.11.2018, na podklade príkazu Okresného súdu Poprad sp.zn. 4Pp/66/2018 zo dňa 14.11.2018, znalkyňa H. F. O. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, k vypracovaniu znaleckého posudku na posúdenie duševného stavu žalobcu. Z podaného znaleckého posudku a jeho záverov vyplynulo, že u žalobcu je zistená závažná duševná porucha psychotického charakteru, podľa znalkyne žalobca nie schopný (toho času) v dostatočnej miere chápať zmysel trestného konania, v čase spáchania údajného skutku nebol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a nebol schopný ovládať svoje konanie, a v dôsledku uvedeného uznesením Okresnej prokuratúry Poprad sp.zn. 1Pv 532/18/776, zo dňa 03.04.2019 prokurátorka Okresnej prokuratúry Poprad podľa § 215 ods. e) Trestného poriadku zastavila trestné stíhanie žalobcu, pretože tento nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Uvedenému rozhodnutiu ešte predchádzalo rozhodnutie Okresného súdu Poprad, sp.zn. 5Tp/76/2018

zo dňa 08.01.2019, ktorým podľa § 80 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku okrem iného prepustil obvineného z väzby na slobodu.

Žalobca tvrdil, že obe trestné konania sa skončili vo vzťahu k nemu bezúspešne. Vzhľadom na dôkaznú núdzu došlo podľa žalobcu vo vzťahu k jeho osobe zo strany žalovaných ku krivému obvineniu s dôsledkami na súkromný, rodinný a profesionálny život s čím sa on aj jeho rodina veľmi ťažko vyrovnávajú, preto bol po skončení trestného stíhania nútený odsťahovať sa z miesta trvalého pobytu do J. v O. K. a snaží sa začať nový život, nezaťažený týmito traumatickými okolnosťami. Predchádzali tomu dobrovoľné individuálne hospitalizácie v dňoch 26.02. - 21.03.2019, resp. od 19.11.2019 do 10.12.2019 ako dôsledok zhoršenia stavu v zmysle depresívnej a úzkostnej symptomatiky, čo viedlo k relatívnemu zotaveniu.

Súd prvej inštancie konštatoval, že dôvodom zastavenia trestného stíhania, ktoré bolo zastavené uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Poprad č. 1Pv532/18/7706-65 z 03.04.2019, bolo to, že obvinený žalobca nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Podľa znaleckého posudku bola u žalobcu zistená vážna duševná porucha psychického charakteru, a to trvalá porucha s bludmi, ktorá má zásadný význam na myslenie, konanie, ako aj schopnosť právne vnímať okolitú skutočnosť. Ide o dlhodobé ochorenie vyznačujúce sa rozvojom bludov, ktoré sú trvalé a väčšinou celoživotné a nevyvrátiteľné. Išlo o konanie, ktoré bolo začaté na základe oznámenia skutočností nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, podaného žalovanou v 2. rade dňa 29.10.2018. Súd prvej inštancie konštatoval, že konanie vedené na Okresnom úrade Poprad, odbore Všeobecnej vnútornej správy, začaté na základe žalovanou v 1. rade podaného trestného oznámenia na žalobcu z dôvodu, že sa jej mal vyhrážať slovami „ja vás pozabíjam, ja vás z toho bytu dostanem, dopichám vás, zabijem vás“, bolo zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo žalobcovi, ktorý bol obvinený z priestupku, preukázané.

Na základe zistených skutočností súd prvej inštancie uzavrel, že vzťahy medzi stranami sporu sú negatívne. Zo strany žalovaných voči žalobcovi však nedošlo k neoprávneným zásahom. Podanie trestného oznámenia za neoprávnený zásah považovať nemožno. V konaní nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nepriaznivým zdravotným stavom žalobcu a konaním žalovaných, ktoré však nebolo neoprávnené, hoci samotné trestné stíhanie orgánmi činnými v trestnom konaní mohlo mať vplyv na jeho zhoršenie, za čo však žalované zodpovednosť nenesú. Súd prvej inštancie uviedol, že trestné konanie ohľadne jedného skutku nebolo zastavené preto, že ho žalovaný nespáchal, ale preto, že v čase spáchania skutku u neho absentovala tak ovládacia, ako aj rozpoznávacía zložka konania pre duševnú chorobu, ktorá bola u neho prítomná aj v čase skutku (teda nie je následkom trestného stíhania, väzby) a vzhľadom k tomu, že príčetnosť je jednou z obligatórnych podmienok vyvedenia trestnej zodpovednosti páchatel'a a v tomto prípade splnená nebola, bolo potrebné rozhodnúť o zastavení trestného stíhania. Druhé konanie, kde vec bola postúpená Okresnému úradu, bolo zastavené s poukazom na zásadu in dubio pro reo, teda že správny orgán, ktorý priestupok prejednával dospel k záveru, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, a ktoré sa žalobcovi kládlo za vinu, mu nebolo preukázané, nepodarilo sa bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že sa tohto skutku skutočne dopustil, nakoľko neexistovali nestranní svedkovia. Súd prvej inštancie preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol na základe úspechu vo veci podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, tvrdiac, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci, resp. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu konaním žalovaných, tým, že podali na neho ničím neodôvodnené trestné oznámenie v úmysle pomstiť sa jemu a jeho matke, resp. v úmysle privodiť mu trestné stíhanie, neodôvodnene zasiahli do jeho práva na ochranu osobnosti, najmä občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, jeho súkromia a mena, a rovnako aj zdravia, tak ako to má na mysli ust. § 11 Občianskeho zákonníka. Trestné oznámenie o údajných vyhrážkach zabitím a vzbudením úďajnej a dôvodnej obavy o život a zdravie sa ukázali v celom rozsahu ako neopodstatnené a spôsobili nedozierne následky na súkromný život, meno a zdravie žalobcu a jeho rodiny. Trestné stíhanie mu znemožnilo vykonávať jeho povolanie v mieste trvalého pobytu, malo tiež za následok zhoršenie jeho zdravotného stavu, keďže síce netrpel duševnou chorobou, avšak v jeho prípade išlo o poruchu osobnosti, a to konkrétne paranoidne - schizoidnú poruchu ako trvalú odchýlku v štruktúre osobnosti, ktorá bola aj prítomná v čase údajného spáchania skutku, no aj napriek tomu bol jeho poznávací aparát neporušený, plne chápal sociálne a mravné normy, mal zachované rozpoznávacie a ovládacie schopnosti a bol schopný ovládať svoje konanie. Následne došlo k zhoršeniu tohto duševného stavu a žalobca musel byť ešte pred vydaním rozhodnutia Okresného úradu Poprad

do zastavenia priestupkového konania hospitalizovaný vo Y. X. s J. v Z. na J. oddelení. Ani toho času, ani v súčasnosti, nebol súdne trestaný, nedopustil sa žiadneho priestupku, čo bolo zistené zo zabezpečeného odpisu z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, aj z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Pokiaľ súd prvej inštancie pri zamietnutí žaloby vychádzal z toho, že žalované podaním trestných oznámení na žalobcu na neho len realizovali svoje subjektívne právo, s týmto právnym názorom súdu prvej inštancie sa nemôže v žiadnom prípade stotožniť keďže realizácia subjektívneho práva žalovaných zasahuje do jeho subjektívnych práv. Žalované si podaním trestných oznámení vynútili činnosť orgánov činných v trestnom konaní. Uviedol, že jednoznačne má za to, že nie je možné podať v určitom časovom období na určitú fyzickú osobu niekoľko trestných oznámení, ktoré sa ukázali ako neopodstatnené a pritom neniesť za svoje podania žiadnu zodpovednosť. Realizácia práva podať trestné oznámenie nie je absolútnym právom, a ak sa ukáže takéto oznámenie ako neopodstatnené, nevyhnutne zasahuje do práv žalobcu v intenciách ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu súd nebral na zreteľ pri hodnotení dôkazov zhoršenie zdravotného stavu žalobcu podaním nedôvodných trestných oznámení. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne, ktorá sa však vo svojej výpovedi nevyjadrovala k osobe žalobcu, ale matky žalobcu, akási petícia spísaná v bytovom dome nie je relevantným dôkazom. V týchto intenciách súd teda dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam pri súčasnom nesprávnom právnom posúdení veci. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalované sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní ako aj konanie rozhodnutiu súdu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 04.11.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolaniu žalobcu vyhovieť možné nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení a tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie z dokazovania riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci, a právne závery, ku ktorým dospel, vychádzajú zo skutkových zistení. V rozhodnutí dal zrozumiteľné a dostatočne konkrétne sformulované vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel. Je zrejmé, že sa zaoberal všetkými tvrdenými skutočnosťami, dôkazmi a námietkami, správne ich v jednotlivosti, ako aj vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a dospel tak k správne právnemu záveru.

Na týchto správnych záveroch sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a k odvolacím dôvodom žalobcu preto len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva:

9. Žaloba je, čo sa obsahu týka úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania. Právom žalobcu je, vyplýva to z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde. Žalobou môže uplatniť skutočnosti, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam. To, či bude v spore úspešný závisí od toho, či sa štruktúra príčin a následkov, ktoré on sám pokladá za skutkový dôvod svojho nároku, zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré upravuje zákon a od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

10. Žalobca podal na súd žalobu, ktorou sa domáhal toho, aby súd uložil žalovaným zaplatiť mu sumu 30.000,- eur, nahradíť mu trovy s konaním mu vzniknuté, tvrdiac, že žalované tým, že podali v súvislosti s jeho osobou trestné oznámenia, zasiahli do jeho osobnostných práv.

Bolo na žalobcovi k takto definovanému súhrnu podstatných skutkových zistení, ktoré mali viesť k následku, ktorého sa domáhal, a ktoré mali podľa neho viesť k ochrane jeho právneho záujmu, realizovať také prostriedky procesného útoku, ktoré by preukázali dôvodnosť jeho žaloby.

11. Zo zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok nevyplýva obmedzenie práva akejkoľvek osoby podať trestné oznámenie. Jeho náležitosti nie sú žiadnym predpisom vymedzené.

Ako uviedol Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí III. ÚS 287/06 z 13.09.2006, sú to orgány činné v trestnom konaní, ktoré sú povinné trestné oznámenie prešetriť a o ňom rozhodnúť.

Z uvedeného je možné dedukovať, že z faktického kauzálneho hľadiska je prípadná ujma na právach vyšetrovaných osôb spôsobená konaním štátu, orgány, ktoré však realizujú tie povinnosti, ktoré im právna norma prikazuje, t.j. trestné oznámenie prešetriť, zhodnotiť všetky skutočnosti predstavujúce možné konkrétne zákonné kritériá, a rozhodnúť.

12. Trestné oznámenie je podľa odvolacieho súdu možné chápať ako výkon práv, osobitne za situácie, ak smeruje k ochrane vlastných práv, nie ako porušenie právnej povinnosti. Z Trestného poriadku vyplýva, že v prípade ak je trestné oznámenie o skutočnostiach, že bol spáchaný trestný čin podané ústne, je potrebné oznamovateľa poučiť o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov, vrátane následkov krivého obvinenia (§ 62 ods. 2 Trestného poriadku).

Z vyšetrovacích spisov Obvodného oddelenia Policajného zboru Poprad ČVS: ORP-260/PP-PP-2018 a ČVS: ORP-805/1-VYS-PP-2018 vyplýva, že obidve žalované podali trestné oznámenie osobe a povereným príslušníkom policajného zboru boli poučené podľa § 62 ods. 2 Trestného poriadku, čo potvrdili svojimi podpismi.

13. Zo skutkových tvrdení žalobcu, ani z listín zo spisu nevyplýva, že by oznámenia žalovaných boli príslušným štátnym orgánom posudzované ako úkony nasvedčujúce krivému obvineniu v tom zmysle, že by boli žalované vedené úmyslom privodiť trestné stíhanie žalobcu na základe ľživo prednesených skutočností. Za tejto situácie a aj pri nepreukázaní, ako súd prvej inštancie uviedol, príčinnej súvislosti medzi nepriaznivým zdravotným stavom žalobcu a konaním žalovaných, ktoré bolo výkonom ich práva, nie je možné prisvedčiť úvahe žalobcu o existencii predpokladov pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

Ak súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu žalobu zamietol, je jeho rozhodnutie správne. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania odzrkadľujúci výsledok, ku ktorému sa v konaní dospelo.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, naopak, fakticky plne úspešné boli žalované, ktorým vznikol v zásade nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalované boli v odvolacom konaní pasívne, k odvolaniu sa nevyjadrili, náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli by bolo zjavne nielen nelogické,

ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.